

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ 2017
Α΄ ΦΑΣΗ

E_3.Αλ3Ο(α)

ΤΑΞΗ: Γ΄ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ: ΣΠΟΥΔΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ &
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ
ΜΑΘΗΜΑ: ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ

Ημερομηνία: Πέμπτη 5 Ιανουαρίου 2017

Διάρκεια Εξέτασης: 3 ώρες

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

- A1. ΣΩΣΤΟ
- A2. ΛΑΘΟΣ
- A3. ΣΩΣΤΟ
- A4. ΛΑΘΟΣ
- A5. ΛΑΘΟΣ
- A6. (4)
- A7. (1)

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

- B1.** §3 σελ. 62. «Έκφραση της συνάρτησης του κόστους ... ως συνέπεια του νόμου της φθίνουσας ή μη ανάλογης απόδοσης»

ΟΜΑΔΑ ΤΡΙΤΗ

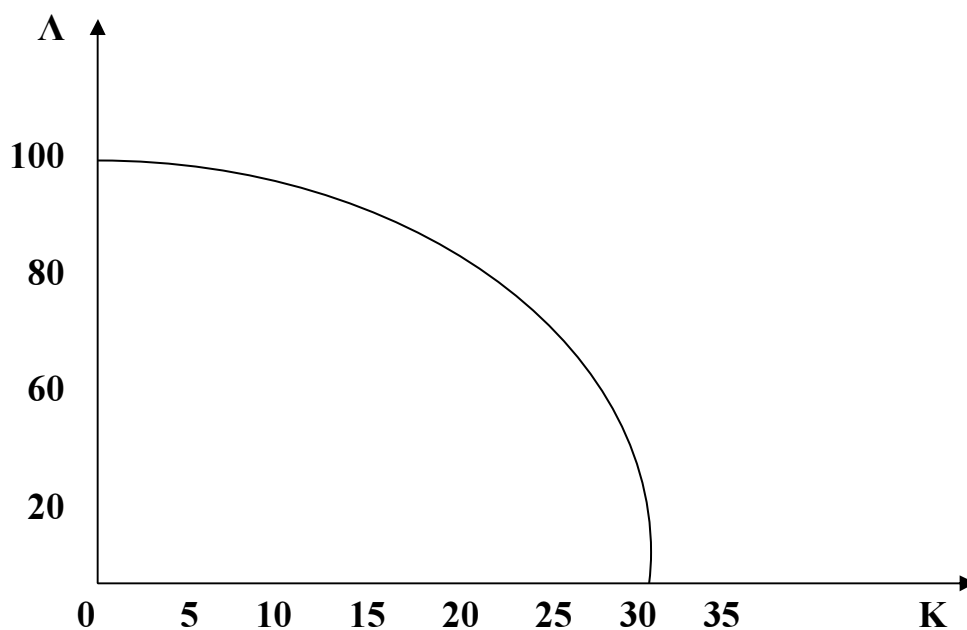
- α)** Παρατηρούμε ότι η απόδοση των εργαζομένων δεν παραμένει σταθερή και για τα δύο αγαθά καθώς μεταβάλλεται σταθερά ο αριθμός των εργατών. Αυτό σημαίνει ότι το κόστος ευκαιρίας δεν είναι σταθερό επομένως χρειαζόμαστε όλους τους μέγιστους δυνατούς συνδυασμούς που προκύπτουν από τα δεδομένα αυτής της οικονομίας.

Για να κατασκευάσουμε την Κ.Π.Δ. θα πρέπει να έχουμε την πλήρη απασχόληση του συντελεστή εργασία δηλαδή σε κάθε συνδυασμό το άθροισμα των εργατών πρέπει να είναι 4 εργαζόμενοι κάθε φορά.

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ 2017
Α΄ ΦΑΣΗ

E_3.Αλ30(α)

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ	$L_{(κ)}$	$L_{(Λ)}$	K	$Λ$
A	0	4	0	96
B	1	3	8	88
Γ	2	2	16	72
Δ	3	1	24	40
E	4	0	32	0

β)

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ	K	$Λ$	$K.E_{K \rightarrow Λ}$	$K.E_{Λ \rightarrow K}$
A	0	96		
			1	1
B	8	88		
			2	0,5
Γ	16	72		
			4	0,25
Δ	24	40		
			5	0,2
E	32	0		

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ 2017
Α΄ ΦΑΣΗ

E_3.Αλ30(α)

Από τον τύπο του κόστους ευκαιρίας έχουμε:

$$Κ.Ε_{Κ \rightarrow \Lambda} = \frac{\Delta\Lambda}{\Delta K}$$

$$A \rightarrow B: \quad Κ.Ε_{Κ \rightarrow \Lambda} = \frac{8}{8} = 1$$

$$B \rightarrow \Gamma: \quad Κ.Ε_{Κ \rightarrow \Lambda} = \frac{16}{8} = 2$$

$$\Gamma \rightarrow \Delta: \quad Κ.Ε_{Κ \rightarrow \Lambda} = \frac{32}{8} = 4$$

$$\Delta \rightarrow E: \quad Κ.Ε_{Κ \rightarrow \Lambda} = \frac{40}{8} = 5$$

$$Κ.Ε_{\Lambda \rightarrow Κ} = \frac{\Delta K}{\Delta\Lambda}$$

$$E \rightarrow \Delta: \quad Κ.Ε_{\Lambda \rightarrow Κ} = \frac{8}{40} = 0,2$$

$$\Delta \rightarrow \Gamma: \quad Κ.Ε_{\Lambda \rightarrow Κ} = \frac{8}{32} = 0,25$$

$$\Gamma \rightarrow B: \quad Κ.Ε_{\Lambda \rightarrow Κ} = \frac{8}{16} = 0,5$$

$$B \rightarrow A: \quad Κ.Ε_{\Lambda \rightarrow Κ} = \frac{8}{8} = 1$$

Το κόστος ευκαιρίας είναι αυξανόμενο που σημαίνει ότι οι παραγωγικοί συντελεστές δεν είναι εξίσου κατάλληλοι για την παραγωγή και των δύο αγαθών. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα κάθε φορά που μειώνεται η ποσότητα του ενός αγαθού αποδεσμεύονται συντελεστές που γίνονται ολοένα και λιγότερο κατάλληλοι για την παραγωγή του άλλου αγαθού. Επομένως κάθε φορά απαιτείται μεγαλύτερη θυσία για να παραχθεί μία επιπλέον μονάδα από το αγαθό.

- γ) Το κόστος ευκαιρίας ενός αγαθού είναι η θυσία που πρέπει να γίνει από ένα άλλο αγαθό για να αυξηθεί η ποσότητα του αγαθού που μας ενδιαφέρει κατά μία μονάδα. Αυτό σημαίνει ότι κάθε ενδιαμέσος συνδυασμός των δύο αγαθών έχει το ίδιο κόστος ευκαιρίας

Επομένως ο ενδιαμέσος συνδυασμός $\Gamma\Gamma'$ ή $\Gamma'\Delta$ έχει το ίδιο κόστος ευκαιρίας με τον συνδυασμό $\Gamma\Delta$ δηλαδή 4 μονάδες

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ 2017
Α΄ ΦΑΣΗ

E_3.Αλ30(α)

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ	Κ	Λ	Κ.Ε _{Κ→Λ}
Γ	16	72	
Γ'	(20)	Γ' _Λ =56	4
Δ	24	40	

Από τον τύπο του κόστους ευκαιρίας προκύπτει :

$$\Gamma \rightarrow \Gamma': \quad \text{Κ.Ε}_{\text{Κ} \rightarrow \text{Λ}} = \frac{\Delta\text{Λ}}{\Delta\text{Κ}} \leftrightarrow 4 = \frac{72 - \Gamma'\text{Λ}}{20 - 16} \leftrightarrow \Gamma'\text{Λ} = 56$$

Επομένως ο συνδυασμός Κ = 20, Λ = 48 είναι εφικτός συνδυασμός και βρίσκεται αριστερά της Κ.Π.Δ. που σημαίνει ότι όλοι ή ορισμένοι παραγωγικοί συντελεστές υποαπασχολούνται.

- δ) Ένας ανέφικτος συνδυασμός μπορεί να παραχθεί εάν υπάρξει αύξηση των παραγωγικών συντελεστών ή βελτίωση της τεχνολογίας ή συνδυασμός και των δύο αυτών παραγόντων
- ε) Εφόσον η μέγιστη ποσότητα του αγαθού Λ είναι 96 μονάδες για να παραχθούν οι τελευταίες 6 μονάδες θα πρέπει η παραγωγή του αγαθού Λ να αυξηθεί από 90 σε 96 μονάδες. (96 – 6 = 90)

Επομένως έχουμε:

$$\text{Α}' \rightarrow \text{Α}: \quad \text{Κ.Ε}_{\text{Λ} \rightarrow \text{Κ}} = \frac{\Delta\text{Κ}}{\Delta\text{Λ}} \leftrightarrow 1 = \frac{\text{Α}'\text{κ} - 0}{96 - 90} \leftrightarrow \text{Α}'\text{κ} = 6$$

Η Θυσία του αγαθού Κ είναι 6 – 0 = 6 μονάδες για να παραχθούν οι τελευταίες 6 μονάδες από το αγαθό Λ.

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ	Κ	Λ	Κ.Ε _{Κ→Λ}	Κ.Ε _{Λ→Κ}
Α	0	96		
Α'	Α' _Κ =6	(90)	1	1
Β	8	88		

- στ) Το χρηματικό κόστος ενός αγαθού είναι το πραγματικό κόστος εκφρασμένο σε χρήμα οπότε:

$$\text{ΚΕ}(\text{Κ} \rightarrow \text{Λ}) = \frac{\Delta\text{Λ}}{\Delta\text{Κ}} * \text{Τιμή του αγαθού } \text{Λ} = 4 * 4 = 16 \text{ χρημ. μονάδες}$$

$$\text{ΚΕ}(\text{Λ} \rightarrow \text{Κ}) = \frac{\Delta\text{Κ}}{\Delta\text{Λ}} * \text{Τιμή του αγαθού } \text{Κ} = 0,25 * 2 = 0,5 \text{ χρημ. μονάδες}$$

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ 2017
Α΄ ΦΑΣΗ

E_3.Αλ30(α)

Παρατηρούμε ότι συμφέρει η αύξηση της παραγωγής του αγαθού Λ στο συνδυασμό αυτό διότι η θυσία σε χρηματικές μονάδες είναι μικρότερη από την τιμή του αγαθού Λ.

Αυτό σημαίνει ότι η επιχείρηση για κάθε μία μονάδα παραγωγής από το αγαθό Λ θα θυσιάζονται 0,5 χρηματικές μονάδες ενώ από την πώληση του αγαθού η επιχείρηση για κάθε μονάδα θα εισπράττει 2 χρηματικές μονάδες.

Αυτό δεν συμβαίνει για το αγαθό Κ όπου το χρηματικό κόστος είναι 16 χρηματικές μονάδες αλλά για κάθε μονάδα η επιχείρηση θα εισπράττει 4 χρ. Μον. επομένως δεν συμφέρει η παραγωγή του αγαθού Κ σε αυτόν το συνδυασμό.

ΟΜΑΔΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

	P	Q _D	E _D
A	10	Q _A	-0.2
B	P _B	80	-0.5

$$\Delta 1. \quad E_{D_{A \rightarrow B}} = \frac{\Delta Q}{\Delta P} \cdot \frac{P_A}{Q_A} \Rightarrow -0.2 = \frac{80 - Q_A}{P_B - 10} \cdot \frac{10}{Q_A} \quad (1)$$

Περιορισμοί: $P_B \neq 10$ και $Q_A \neq 0$

$$E_{D_{B \rightarrow A}} = \frac{\Delta Q}{\Delta P} \cdot \frac{P_B}{Q_B} \Rightarrow -0.5 = \frac{Q_A - 80}{10 - P_B} \cdot \frac{P_B}{80} \quad (2)$$

Από (1) και (2) προκύπτει ότι $P_B = 20$ και $Q_A = 100$.

Δ2. α)

$$\begin{cases} \Sigma \Delta_A = 10 \cdot 100 = 1000 \\ \Sigma \Delta_B = 20 \cdot 80 = 1600 \end{cases} \Rightarrow \frac{\Delta \Sigma \Delta}{\Sigma \Delta} \cdot 100\% = \frac{1600 - 1000}{1000} \cdot 100\% = 60\%$$

Η ΣΔ αυξήθηκε, γιατί $|E_D| = 0.2 < 1$. Δηλαδή, έχουμε ανελαστική ζήτηση, όπου $\left| \frac{\Delta P}{P} \right| > \left| \frac{\Delta Q}{Q} \right|$.

Η ΣΔ που επηρεάζεται κάθε φορά από τη μεγαλύτερη ποσοστιαία μεταβολή σε απόλυτο θα επηρεαστεί από την αύξηση της τιμής και θα αυξηθεί.

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ 2017
Α΄ ΦΑΣΗ

E_3.Αλ30(α)

- β) Σχολικό §13, σελ. 45.
«Η συνολική δαπάνη των καταναλωτών θα επηρεάσει τη συνολική δαπάνη.»

Δ3. α)

	P	Q _D	Y	ΣΔ	E _Y
B	20	80	Y ₁		-2
Γ	20	40	Y ₂	800	

$$\Sigma\Delta_{\Gamma} = P_{\Gamma} \cdot Q_{\Gamma} \Rightarrow 800 \cdot Q_{\Gamma} \Rightarrow Q_{\Gamma} = 40$$

$$E_{Y_{B \rightarrow \Gamma}} = \frac{\frac{\Delta Q}{Q}}{\frac{\Delta Y}{Y}} \Rightarrow -2 = \frac{\frac{40-80}{80}}{\frac{\Delta Y}{Y}} \Rightarrow \frac{\Delta Y}{Y} = 25\%$$

- β) Από τα σημεία A (P = 10, Q_d = 100) και B (P = 20 , Q_d= 80) ορίζουμε την ευθύγραμμη καμπύλη ζήτησης

$$100 = \alpha + \beta 10 \quad (1)$$

$$80 = \alpha + \beta 20 \quad (2)$$

Από (1) και (2) προκύπτει ότι $\alpha = 120$ και $\beta = -2$. Επομένως η αλγεβρική μορφή της ευθείας ζήτησης θα είναι $Q_d = 120 - 2P$. Η συνολική δαπάνη των καταναλωτών είναι μέγιστη στο μέσο της καμπύλης ζήτησης. Για $Q_d = 0$ ισχύει $P = 60$.

Επομένως η τιμή στο μέσο της ευθείας ζήτησης όπου η συνολική δαπάνη είναι μέγιστη θα είναι $P_{\text{μέσου}} = 60 / 2 = 30$.